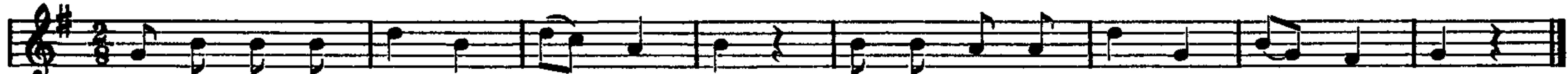

16. ÚTĚK MARIE PANNY

46.

Když se naš Pan Je - žiš na - ro - dzil, hvě - zdy, mě - sic za - zrak vy - vo - dzil.

Když se naš Pan Ježiš narodil,
hvězdy, měsíc zazrak vyvodil.

Jak se dovědzěl Herodes kral,
všecky male dzitky pobic dal.

Jozef s Mariu to slyšali,
hned s dzicjatkem preč učikali.

Našli chlopka v poli žito sjać:
Vrač se pro srp, hodzi se už žać.

Račil mi Bůh mily ščesci dać,
dnes sem sel a možu dnes i žać.

Když se toho žide zvězděli,
za Pannu Marii běželi.

Nadešli tam chlopka, žito žal,
svate pěsničky při tom zpival.

Něvidzěls-li panny iducej,
co nesla džecjatko na ruce?

Dy sem ja to žito rozsival,
překrasnu sem pannu uhlidal.

O, ty chlopku, chlopku šalený,
ty jsi to žitečko sel vloni.

Vracmy se, židove, do města,
bo tu nešla taka něvěsta.

17. SV. ANNA A DUŠE

47.

Když s ne-be vo - la hlas Bo - ži, du - šič - ka sě s cě - lem lu - či.

Když s nebe vola hlas Boži,
dušička sě s cělem luči.

Cělo leži, hrubě stuka,
dušička se v cěle leka.

Stoji satan, stoji v nohach,
stoji anjel, stoji v hlavach.

Dzi, satane, do propasci,
němaš tu žadnej radosci.

Vylecěla duša z cěla,
žaden něvi, kaj lecěla.

Sedla ona na hajiček
na ten zeleny travniček.

Přišla ku ni svata Anna:
Co se staraš, dušo hřišna?

Chyc se, dušo, meho plašča,
půjděmy před Pana Krista.

18. LAZAR A BOHATEC

48.

Le - žel La-zar v ne-mo - ci, le - žel Lazar v ne-mo - ci, žá - dal od Bo-ha po - mo - ci.

[: Ležel Lazar v nemoci, :]
[: žádal od Boha pomoci. :]

Přišeltě k boháčovi,
žádal kus chleba ubohý.

Boháč mu ho nechtěl dat,
kázal ho psami ven vyštvat.

Psíčkové ho litovali,
rány jeho mu lízali.

Odstup, Lazare, stolu,
nečiň mi tu nic na mzdoru.

Lazar stolu odstoupil,
převelice se zarmoutil.

Neminula hodina,
přišla k Lazaru novina.

Stroj se, Lazare, máš čas,
jde pro tebe s nebe hlas,¹⁾

po té velké úzkosti
dojdeš nebeské radosti.

Přiletěli andělé
a vzali ho na křídla.

Na křídla ho pojali,
do nebe se s ním brali.

Otvírejte nám vrata,
nesem milého brata.

Z Bělé. Luž. I. 275